

11/10/2023

Episcopul Ignatie: Când posibilitățile noastre de a ieși dintr-o situație limită sunt epuizate, intervine Dumnezeu

Episcopul Ignatie al Hușilor a oficiat duminică Sfânta Liturghie în Parohia „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Bilbor, județul Harghita.

În Duminica Învierii fiului Văduvei din Nain, Părintele Episcop a insistat la predică pe solidaritatea cu cei aflați în suferință.

„Hristos a văzut mulțimea de oameni care era alături de femeia văduvă din Nain, a văzut dragostea lor – n-au lăsat-o pe această femeie să fie singură în suferința ei. Dacă ea era înconjurată de locuitorii cetății Nain, ca un semn al solidarității, al compasiunii și al comuniunii cu un suflet care pierdea pe cineva drag, Dumnezeu nu putea să rămână impasibil”.

„Iisus Hristos s-a apropiat de această femeie și a mângâiat-o, spunându-i: Nu plânge!. Știa de ce i-a spus acest cuvânt – pentru că El, Care este Însăși Viața, putea să-l readucă la viață pe fiul ei, printr-un cuvânt”.

„Cei care au fost de față la această minune s-au cutremurat – cum poate că și noi ne-am fi cutremurat, dacă am fi văzut, la un moment dat, că cineva se ridică din sicriu și învie în fața noastră – și au adus slavă lui Dumnezeu pentru cele pe care le-a făcut”.

PS Ignatie a afirmat că Dumnezeu intervine deseori în situațiile limită ivite în viața omului.

„Când suntem în cea mai adâncă suferință, când tot ceea ce ține de omenesc, de posibilitățile noastre de a ieși dintr-o situație limită sunt epuizate, intervine Dumnezeu. Noi am vrea, după mintea noastră, ca Dumnezeu să intervină în orice moment delicat pe care îl trăim. Însă, în logica Lui, El vrea ca noi să luptăm, și intervine numai atunci când noi nu mai putem. Când toate posibilitățile noastre, de a ne smulge din hăul necazurilor, sunt epuizate, atunci vine Dumnezeu – așa cum a intervenit în viața acestei femei văduve”.

„Ce ar fi putut ea să facă? Pentru ea era o situație limită, în care nu putea decât să se resemneze, să jelească, să aibă sufletul cernit de durere pentru fiul său pe care îl pierdea. În acest moment de durere maximă, de întristare, intervine Domnul și îl învie pe fiul văduvei”.

„Numai Dumnezeu poate să spună: Nu mai plânge!. Noi nu avem dreptul să spunem acest lucru, când moare cineva. Însuși Domnul Hristos, când a murit Lazăr din Betania – ne spune Sfântul Evanghelist Ioan –, a lăcrimat, a plâns, văzându-l pe prietenul Său prins în chingile morții. Așa plânge Dumnezeu ori de câte ori cineva pleacă din lumea aceasta, pentru că El nu ne-a creat spre moarte, ci spre viață – de aceea a plâns, căci așa ne gingășește Dumnezeu”.

„Din păcate, noi nu mai avem acea sensibilitate, acel rafinament al sufletului, ca să simțim mângâierea Domnului, Care vine în viața noastră. De multe ori, în situații pe care noi le considerăm a fi un impas din care nu mai putem ieși, vine Dumnezeu și

ne dă un gând, o trăire, și totul se spulberă, iar noi ne minunăm și zicem: Doamne, parcă toate cele pe care le trăiam și le simțeam ca fiind foarte grele pentru sufletul meu au fost luate atât de simplu!”, a subliniat Preasfinția Sa.

„Doamne,
Ta și să o

Foto credit: Episcopia Huşilor

basilica.ro